

Josef Skála: Vláda si vede žalostně. Trumfuje v tom i skoro celou celou EU. Žene nás do obludných pohrom

- CZ24 News | 20. července 2022

ČESKO: „Příčiny drahoty bere poníženým obloukem. Umí jen žebračky. Selektivní a harpagonské. Zchudnutí a rozvratu čelí mizivě. Dluhové pasti číhají i na rodiny a podniky, jimž dosud nehrozily. Dluhové oprátky mají spadeno i na veřejnou kasu. Vláda jim funí naproti. Jede v tom vědomě? Nebo je „pouze“ obětí vlastní propagandy? Žene nás do obludných pohrom. Příjmy i jmění většiny srazí v míře, nemající v míru obdoby po celý novověk,“ okomentoval činnost české vlády Josef Skála, kandidát KSČM na prezidenta.

Jaké vidíte příčiny války na Ukrajině, na kterou vojensky zaútočilo Rusko?

Dneska se člověk shodne spíš s Henry Kissingerem. Zaznít to ještě před pár lety, přistane za to mokřý hadr na čele. Jinak, než to bývalo, je na tom i Henry Kissinger. Dřív míval mandát Bílého domu. Teď ho má od politických realistů. Ti magory z establishmentu krotí. Svou roli hraje i Kissingerův rodokmen. Do Ameriky uprchl před nacismem. Kdo prošel touto anabází, hnědý mor se mu hnusí doživotně.

Jinak, než uřvaný mainstream nad Vltavou, to vidí i profesor John Mearsheimer. Je z TOP TEN americké politologie. Nebo Scott Ritter či Scott Bennet, emeritní šarže amerických „služeb“ a „speciální propagandy“. Švýcarský plukovník Jacques Baud i jiné úctyhodné kalibry. Po kterou tkaničku jim sahá česká vláda a inventář ČT? Z předků, co proti nacismu nasadili krk, pocházím sám. Ve stínu fermanů, vyhrožujících roky natvrdo, se zatím vyplatí bobřík mlčení. Pravda dostane šanci až po restituci svobody projevu. Castro to viděl černě už v roce 1992: „Příští válka v Evropě bude mezi Ruskem a fašismem, západní svět však bude fašismus nazývat demokracií.“ Kéž by se Fidel tentokrát mýlil.

Je reálné brzké ukončení konfliktu?

Je to „proxy war“. Válka vedená „jinými rukama“. Ukončí ji jedině velmoc, mezi nimiž běží doopravdy. Ta východní trvá na rovné bezpečnosti s „kolektivním Západem“. Část jeho štábů neopouští víru, že svého rivala porazí a rozporcují. Trvalý mír zajistí jen rovnováha reálných zájmů a garancí. Válka do „posledního Ukrajince“ k ní vede tou nejobludnější z možných cest.

Jaké si máme z této války vzít poučení?

Nabízí se jich celá řada. Zmíním jich aspoň pár. Nedat na svody dvojího metru. Oč víc si člověka ochočí, tím víc ho nakonec zaskočí. Zbavit se slepé víry ve „strategické spojení“. Tyhle velmoci mají jen svoje zájmy. Ukrajině to předvádějí v obscénní nahotě. Racionální politika sleduje zájem vlastní země. Do války s jadernou velmocí se nehrne. Chce ji snad někdo vést i do „posledního Čecha“? Takové šilence třeba skutečně izolovat.

Co si myslíte o sankcích vůči Rusku?

Masochismus už sice trestný není. Smí ovšem bolet jen ty, kdo si v něm lebedí. Sankce, na něž se ptáte, to neumí. Nás hrozí rozvrátit ještě víc, než většinu ostatních. Skoncovat s masochismem je i v

zájmu všech, kdo sní o Rusku na lopatkách.

Česko postihla drahota. Je hlavní příčinou právě válka na východ od nás, nebo jsou tu i jiné důvody?

Drahota láme rekordy. Tím bombastičtější si žádá alibi. Svádění všeho na ukrajinský konflikt šlape na hrábě. Stále víc lidí obrací i proti naší „ukrajinizaci“. Expanze drahoty startovala už před únorem. V luxus mění i většinu zboží, jež není o nic méně než dřív. „Ruka trhu“ je v tom nevinně. Původcem inflace je podloudná spekulace. Ta na kšeft se balíkuje hlavně z chytlavých „expektací“, jež rozněcuje sama. Z poplašných „očekávání“, že ropy, plynu či jiné komodity povážlivě ubyde. Takže radno vzít zavděk i cenou urvanou ze všech řetězů. Neb kdo zaváhá, zůstane s prázdnýma rukama. Tenhle švindl nás dusí permanentně. A kamkoli oko dohlédne.

Jsme však i hříčkou jiné spekulace. Ta má teď navrch v politice. Mrákotám unipolárního světa ujíždí vlak. „Ředitel zeměkoule“ je po sezóně. Topí se v dluzích a chřadne. Tím víc jde po krku každému, kdo mu roste přes hlavu. Na Nord Stream 2 uvalil zupáckou prohibici. Evropské honoraci zakázal nové smlouvy s Gazpromem. A rozjel spekulaci s opačným cílem, než obvykle. Teď měla Gazprom donutit k rekordnímu dumpingu. Střelený nápad uhrane jen kastu, co sama už raději ani nemyslí, neb právě to se jí nepromítá. Evropu pod „atlantickou“ pěstí kosí energetická lichva. Cenový teror zdražuje vše ostatní. Chřadnoucí „ředitel zeměkoule“ vydírá i vlastní impotencí. Sám umí dodat jen zlomek poptávaného plynu. Eurokracii ukládá přiškrtit i dodávky ruské ropy. Ničivé domino dostává zelenou. „Atlantickou“ Evropu sráží do hluboké krize. Euro se k dolaru propadá níž, než po řadu let. Ztrácí však i vůči rublu. Ten sílí i vůči dolaru. Gazprom, jenž měl být na kolenou, tržní rekordní zisky.

ČR však dusí i zoufale „omezená suverenita“ vůči evropským metropolím. Na dnešní past doplácíme o to hůř. Dvojnásob oproti tomu, co jsme už měli za samozřejmost. Z plynu až ze Sibíře jsme profitovali jako vůbec první. Sami i jako tranzitní země do Rakouska a Spolkové republiky. Teď za ten samý plyn platíme německou přírážku. Je několikrát větší, než cena fakturovaná do Německa. Cizinu přikrmujeme i cenami benzínu a nafty. Tučnými zisky polského koncernu, kterému padly do klína naše rafinérie. Cizí majitele má i většina čerpacích stanic. Rentu do Německa platíme i za český proud. Narostla do tisíců procent. Vyrábějí ho přitom elektrárny, jež byly kolektivní investicí naší práce, úspor a odložené spotřeby. Úctují nám ho za ceny, diktované burzou v Lipsku. Ty rostou s překotným obratem k solárním a větrným zdrojům. Berlín je financuje i z výnosů emisních povolenek. Jsou další z hříček bezuzdné spekulace. Platíme je hlavně my, Polsko a Bulharsko. Německou „Energiewende“ tak sponzorujeme dvojmo. K volání, aby nám vrátila energetickou suverenitu, je vláda hluchá. Pro svoje cizí principály se má přetrhnout. 74 miliard, které půjčila ČEZ, skončí jako zálohy do Německa. Za český proud nakupovaný ještě draž než doposud. Hodokvas „postkomunismu“ degeneruje v bláznec.

Prý „hlavně se odstříhnout“. Šprýmař to umí lakonicky: „Teď už máme, co jste chtěli.“ Končí to obludnou destrukcí. Počkáme si, až nás vyplení na kost? Nebo se od kazisvětů odstříhneme? A prosadíme vlastní národní zájem? Doma i směrem k okolnímu světu?

Jak si vede česká vláda v boji s inflací, drahými cenami energií? A mohla by udělat více i v porovnání s ostatními zeměmi?

Vede si žalostně. Trumfuje v tom i skoro celou EU. Příčiny drahoty bere poníženým obloukem. Umí jen žebračenky. Selektivní a harpagonské. Zchudnutí a rozvratu čelí mizivě. Dluhové pasti číhají i na rodiny a podniky, jimž dosud nehrozily. Dluhové oprátky mají spadeno i na veřejnou kasu. Vláda jim funí naproti. Jede v tom vědomě? Nebo je „pouze“ obětí vlastní propagandy? Žene nás do obludných pohrom. Příjmy i jmění většiny srazí v míře, nemající v míru obdoby po celý novověk.

Očekáváte na podzim výrazné protesty až sociální nepokoje?

My, Češi, vyrazíme do ulic, až když je to „in“ široko daleko kolem. Ta vlna odporu se však už zvedá i v zemích s germánskou kázní. Bude už jenom větší i průbojnější. Otázka proto nestojí, zda, ale kdy dorazí i k nám. A kdo bude jejím mluvčím, tmelem a navigátorem. Ti, jejichž moc bude v sázce, už cepují své krysaře, vábíci plebejský vztek na slepou kolej. Budou mít navrch, tak jako za „blbé nálady“, která tu už byla? Teď bude mít i mnohem žhavější příčiny. Přesilovku krysařů už musíme zlomit. Objektivní podmínky jsou zralější než kdy dřív. Sebepoškozování pro cizí už ubližuje skoro všem. Tím širší zázemí to nabízí průlomu k bezpečnější, bohatší a svobodnější zemi.

Co vypovídá o české politické scéně skandál v Praze, kdy byl zatčen náměstek pražského primátora Hlubuček, rezignovat musel ministr školství Gazdík?

Korupční kejda prosakovala i první republikou. Tehdy však svět zároveň dobýval Baťův koncern. V polovině 30. let jsme byli i světovou jedničkou ve zbrojním exportu. Po válce jsme se jí stali i v řadě jiných artiklů. V čem jsme jedničkou teď? V propadu z průmyslové extraligy mezi kolonie? Na zadní dvorky laciných montoven a logistických hangárů? Hospod a bordelů, do nichž se víkend vyplatí i z Británie? Korupční kejda třetího tisíciletí vykrápí rekordní úpadek.

Měla by Evropská unie kvůli vysokým cenám energií přehodnotit své cíle v oblasti klimatu? A je toho schopná?

Přehodnotit by je měla. Co nejdřív a z gruntu. Zatím o tom jen farizejsky tlachá. „Green Deal“ je byznys plánem, a ne spásou životního prostředí. Obludným kšeftem pro hrstku korporací. Bagruje ještě hlubší propast mezi přepychem a chudobou. Rabuje veřejné kasy. Strká je do dluhové oprátky. Opak toho, co slibuje, naděluje i přírodě. Elektrárny na hnědé uhlí už musí reaktivovat i Němci. Ekologicky je to vrací až na práh 90. let. Eurokracie je maňáskem „elit“, pro něž je „Green Deal“ eldorádem. Sama ten vynález zkázy nezruší. Nezbývá, než si to vynutit. Dřív, než nás srazí ještě níž.

ZDROJ: Parlamentní Listy